

almindelig Praxis, at den, der skaffer det Ene, ogsaa skaffer det Andet. Men skal han skaffe Brødet og Vinen, saa maa han ogsaa skaffe de Kar, hvori det skal fremsættes. Derksom der da ikke er en saadan Kalk og Duff til Sygeberettelse, saa maa Præsten tage dem, der ere i Kirken. Men naturligviis vil Kirkeeieren være meget mindre tjent med, at den store Kalk hentes fra Kirken og tages med paa Reise, hvorved den er udsat for at tage Skade, end at der anskaffes en lille Kalk. Det er af Udvalget foreslaaet, at Kirkeeieren skulde have Lov til at vælge imellem de forskjellige Stoffer, som Loven har erklæret for anvendelige, dog kun under den Betingelse, at han ikke vælger noget, som er ringere, end hvad der før er brugt. Derksom man beholder Udkastets Bestemmelser, at Synet skal kunne fastsætte, hvilke Stoffer der skulle anvendes, saa vilde det kunne forpre, at der f. Ex. skulde stiftes nyt Alterklæde, end fjøndt det gamle i og for sig ikke var kassabelt, men blot fordi det var af Bomuldsfløiel, og man ønskede et af Silkefløiel. Ved den Bestemmelse, her er sat, bliver det en Selvfølge, at Nyt kun skal anskaffes, naar det Gamle kasseres, fordi det ikke mere er i sømmelig Stand. Det er jo tilladt Eieren at gaae videre i sin Anskaffelse, men ikke at gaae under, hvad der forhen har været i Brug. Hvis Eieren i alle Tilfælde stilles under Tvang, saa mister han Lyften til frivillig at gjøre Noget for sin Kirke. Der er af den ærede Minister sagt, at naar der ikke behøves Brædegulv i Kirkegængernes Stole, saa behøves det heller ikke i Præstens og Kirkesangerens. Jeg maa gjøre opmærksom paa — og det vil det hele Udvalg kunne bevidne med mig — at jeg holdt særdeles længe paa, at denne Bestemmelse om Brædegulv i Kirkegængernes Stole blev staaende, men jeg gav kun efter for Forklaringerne af Mænd, der kjendte det, og som paastode, at det i de fugtigere Kirker vilde være skadeligt, om der var Trægulv, da, naar Kirkegængerne kom ind med meget vaadt og besneet Fodtøj, dette Gulv hurtigt vilde forraadne, hvorimod Præstens og Kirkesangerens Stole ere noget mere ophøjede end Kirkegængernes Stolestader, og der-

for ere de ikke saa meget udsatte for at tage Skade ved Gulvets Fugtighed. Den høitærede Minister har sagt, at det var en urigtig Bestemmelse, der var foreslaaet af Udvalget, at Ukrudtet først skulde udryddes, naar det var blevet langstraaet. Den ærede Minister har ikke med sin sædvanlige Nøjsagtighed læst dette Sted; thi der staaer: „Kirkeeieren bør holde Kirkegaarden og Gravstederne i Almindelighed ryddelige for Nælde og Ukrudt, lade Græs set afflaae, inden det bliver langstraaet“.

Drejer: Det forekommer mig dog, at det ærede Udvalg er gaaet vel vidt i dets Omhu for, at Kirkeeierne ikke skulde blive overbeholdede, naar det har foreslaaet Indskænkninger med Hensyn til Anbringelsen af Brædegulv og af Paneel imellem Stolestaderne. Det forekommer mig at være en billig Forbring til Kirkeeieren, at han, hvor der allerede er Brædegulv, igjen skal anskaffe det, naar det gamle forfalder, og at der, naar det forlanges, bør være Brædegulv i Stolestaderne, samt at disse skulle være adskilte ved Paneel. Jeg kan ikke lade den Grund, der er anført for ikke at stille slige Forbringinger, gjælde, den nemlig, at der i visse Kirker skulde være saa fugtigt, at Brædegulv ikke vil kunne holde sig længe; dette Sidste kan jo vel i enkelte Tilfælde føre til en forøget Byrde for dem, der skulle holde Gulvet vedlige, men i ethvert Tilfælde vil det være sundere og behageligere for dem, der benytte Kirken, at Stolene have Brædegulv istedetfor Steengulv. Jeg kan derfor ikke stemme for de Forslag, der ere opførte under Nr. 28 og 29, og jeg kan ikke Andet end fraraade det ærede Thing at gaae ind derpaa. Jeg maa dertil sige, at forsaavidt der er fremhævet som et bestyrkende Moment den Fugtighed, der muligt kan være i Kirken, da er der jo, saavidt jeg skjønner, paa et andet Sted i Lovforslaget anvist en anden Måde, hvorved Fugtigheden kan fjernes fra Kirkegaarden, nemlig Draining, og naar denne benyttes, saa vilde de antydede Hindringer for at lægge Brædegulv i alle Tilfælde i høj Grad formindskes, og i de fleste ganske bortryddes.